

INFORMACJA NA TEMAT WIRUSA SCHMALLEMBERG

W II połowie 2011 r. (w lecie oraz wczesną jesienią) stwierdzano u bydła na terytorium Niemiec i Holandii występowanie przemijających objawów, takich jak gorączka, biegunka, spadek produkcji mleka. Czynniki zakaźny wywołujący w/w objawy zidentyfikowano w listopadzie 2011 r. w Niemczech - był to wirus, któremu nadano nazwę wirusa Schmallemborg (SBV). Od grudnia 2011 r. do chwili obecnej potwierdzano występowanie SBV u płodów z wadami rozwojowymi, które urodziły się na terytorium wielu państw członkowskich Unii Europejskiej.

Zakażenie wirusem Schmallemborg dotyczy przeżuwaczy, przede wszystkim bydła, owiec i kóz. Dane naukowe wskazują, iż zakażenie w/w wirusem nie odnosi się do ludzi. Zakażenie SBV u dorosłych przeżuwaczy wywołuje utrzymujące się kilka dni, często bardzo słabo wyrażone objawy, do których należą m.in. pogorszenie ogólnego stanu zdrowia, spadek produkcji mleka, biegunka, ronienia. Natomiast u zwierząt zakażonych w okresie ciąży może dojść do zakażenia płodu, w związku z czym następuje poród (w fizjologicznym terminie) płodu z charakterystycznymi dużymi wadami rozwojowymi. Typowe wady rozwojowe u jagniąt stwierdzane przy zakażeniach wirusem to: wodogłowie, wrodzona sztywność stawów, zeszywnienie szyi.

Zakażenie SBV przenosi się na inne zwierzęta głównie na dwa następujące sposoby: obserwuje się przenoszenie wirusa głównie przez wektory - owady latające z rodzaju *Culicoides* (kuczmany); drugim sposobem jest zakażenie płodu poprzez łożysko. Pozostałe drogi przenoszenia nie odgrywają istotnej roli w rozprzestrzenianiu się choroby.

Celem zapobieżenia i ograniczenia rozprzestrzeniania się chorób, których wektorem są owady, w tym zakażenia wirusem Schmallemborg, wskazane jest, aby przy przemieszczaniu bydła, owiec i kóz, przed wprowadzeniem do stada przywiezione zwierzęta podlegały kwarantannie oraz - w okresie od kwietnia do listopada - zostały zabezpieczone przy użyciu środków odstraszających owady.

Poniższe zdjęcia¹ przedstawiają typowe wady rozwojowe stwierdzone przy zakażeniach wirusem Scmallenberg:

RONIENIA

ZESZTYWNIENIE SZYI

WRODZONA SZTYWNOŚĆ STAWÓW

¹ Zdjęcia pochodzą z prezentacji belgijskich władz weterynaryjnych przedstawionej w styczniu 2012 roku na spotkaniu Głównych Lekarzy Weterynarii państw unii Europejskiej